

lagerbygning i Aarhus. Mit Svar derpaa var det, at det var mig fuldt bekendt, at denne Sag har staaet paa Dagsordenen i Aarhus gennem en Række af Aar og har været forhandlet med Generaldirektoratet for Toldvæsenet, og at det var mig bekendt, at der var stor Interesse i Aarhus for at faa denne Sag bragt til Ende, men at der for mig endnu manglede det tilstrækkelige Materiale, idet de hidtil foreliggende Planer ikke vare fuldt tilfredsstillende. Den Bemærkning, jeg nu vil gøre, er den, at netop i de allerførste Dage ere Planer, Overslag o. s. v. komne frem for mig i en Skikkelse, i hvilken jeg vil kunne anbefale dem, og at jeg vil give det ærede Udvalg Lejlighed til at gøre sig bekendt med disse Planer for det mulige Tilfælde, at det skulde være et i den Grad tiltalende Forslag for alle, at det uden nogen Forudsættelse af Finanslovbehandling skulde kunne blive muligt at optage denne Sag endnu i Aar. Jeg bemærker udtrykkelig dette, fordi jeg ikke vilde, ved at sende et saa betydeligt Forslag som Ændringsforslag ind til 3dje Behandling, have noget Ansvar for, at 3dje Behandling derved skulde udskydes, selv om det kun var i enkelte Dage. Derfor er det netop, jeg gør den Bemærkning, at jeg vil give det ærede Udvalg en Lejlighed til at gøre sig bekendt dermed — en Lejlighed, som jeg ogsaa antager, det ærede Udvalg vil benytte for det mulige Tilfælde, at man skulde ville endnu i denne Samling optage Sagen.

Korsgaard: Jeg tilstaa, det er med ikke ringe Betænkelighed, at jeg beder om Ordet i Dag; dels maa jeg erkende det for rigtigt, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) udviklede for os, at det er det 12te Møde, vi bruge til Finanslovens 2den Behandling, og dernæst maa jeg ogsaa sige, at naar vi ere blevne delikaterede med saadanne Sager som Østers og atter Østers, saa er det jo rimeligt, at Folks Appetit ikke er saa stærk til almindelig borgerlig Kost. Ikke desto mindre vil jeg dog gøre de Par korte Bemærkninger, og haaber at finde Øre derfor, saameget mere som i alt Fald den ene af de Bemærkninger, jeg agter at gøre, har et vist humant — jeg kunde næsten med disse Dages Bevægelser for Øje sige: samaritansk Maal. Inden jeg imidlertid udtaler mig derom, ønsker jeg at gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds var saa beklæmt for Finansloven. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at naar man traf Tiden saa længe ud, som vi nu have gjort

her, saa vilde Udsigten til at faa en ordinær Finanslov i Aar være meget svag. Og det ærede Medlem søjede til, at hvis vi ikke fik den i Aar, saa fik vi den heller ikke næste Aar og maatte ikke en Gang i dette Aarhundrede, fordi den Anstødssten, der er for den nuværende Finanslov, sandsynligvis fremdeles vilde være paa den. Jeg tvivler om, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) med denne Bemærkning egenlig har ramt sine Meningsfælle og Forbundsfællers Ønsker. Hvis der skal komme en ordinær Finanslov ud af det, der forhandles her, antager jeg ikke, at dette sker paa en saa officiel og højtidelig Maade, som det ærede Medlem synes at tænke paa; jeg antager, det sker mere i Stilhed, og antager, at de Forhandlinger, der skulle føre til en ordinær Finanslov, gaa deres egen Gang, uanfset hvad vi foretage os overfor Offenheden her i dette Ting. For øvrigt maa jeg tilføje, at det forekommer mig efter de Udtalelser, vi have hørt fra den i Gaar fungerende Ordfører (Meergaard), at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds burde opgive sit Haab, i hvert Fald hvis man maa opfatte den ærede Ordfører fra i Gaar saaledes, som jeg gjorde, hvis man maa opfatte ham saaledes, at han sagde: Dette Tings Flertal er valgt til en ubetinget Modstand mod Provisorismen og til ikke at kunne indlade sig paa noget som helst i Forbindelse med dette System. Jeg anser denne Udtalelse som en Bom og en bestemt, afgjort Hindring imod, at der kan bevilges det nuværende Ministerium en ordinær Finanslov. Jeg stønner nemlig ikke rettere, end at dette provisoriske System er i den Grad knyttet til det nuværende Ministerium, at man ikke kan forlige sig med dette Ministerium, uden at man i Virkeligheden har forligt sig ogsaa med dette System, der bliver baaret af det nuværende Ministerium. Den Anstødssten, der staa i Vejen for en ordinær Finanslov, er, hvis man tør bruge et saadant Billede om saa spillevende Mennesker som det nuværende Ministerium, at de Herrer sidde paa Taburetterne. I det Øjeblik, de ere forsvundne derafra, tror jeg, der er Mulighed for en Overenskomst, uden at nogen af de ledende Faktorer bliver ydmyget. Et Korlig kan gennemføres, saasnart dette Ministerium er borte, uden at enten Kronen eller Rigsdagen — det er de to Faktorer, det drejer sig om — behøve at ydmyge sig for hinanden; naar dette Ministerium var af Vejen, kunde der findes Udvej for de Banskeligheder, der nu staa i Vejen for en ordinær Finanslov. Jeg tror altsaa, at hvis det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valg-